

Landgoed **DE NIEUWE AARDE**

Mensen leren de natuur te koesteren

In Eefde, een mooi dorpje net iets onder de rook van Zutphen, is het goed toeven. Tot een jaar of tien geleden woonde de oudste vrouw van Nederland er. Daarnaast liggen er veel kastelen en landgoederen rond dit plaatsje.

Eén van die landgoederen is De Nieuwe Aarde. Daar wordt onder deze naam een omschakeling van de gangbare landbouw naar duurzame landbouw in gang gezet. Dit doet men door de methodes van permacultuur, natuurlijke begrazing en voedselbossen toe te passen.

Het landgoed heeft als organisatievorm gekozen voor een stichting. Deze wordt aangestuurd door Louise van de familie Grootveld, die daarin bijgestaan wordt door Frans Kaal. Louise vertelt hoe De Nieuwe Aarde tot stand is gekomen.

'Als geboren Amsterdammer wilde ik altijd al de natuur in. Vanaf mijn tweede bracht ik veel tijd door op de Veluwe. Ik heb altijd wat met bomen gehad, ben de opleiding voor natuurgids gaan doen en hield me bezig met bushcraft. Voedsel uit de natuur trok me sowieso. Als kind dacht ik al: waarom eten dieren gras en moeten wij naar de winkel?

Ik ben steeds meer over planten gaan leren, welke eetbaar waren en welke niet. Toen ik de opleiding permacultuur deed, kwam ik terug bij de bossen. De stap naar een voedselbos was toen niet ver meer. In die tijd kwam ik Frans tegen.'

Frans: 'Als vierjarige zat ik al alleen in de bomen en tussen de struiken. Ik voelde mij daar veilig en geborgen. Ook kwam ik toen al veel op de Veluwe en ik vermaakte me prima in de natuur. Mijn eerste werkervaring deed ik op bij de marine. Na vijf jaar hield ik het daar voor gezien en zocht ik het in de techniek. Ook daar vond ik het niet. Mijn binding met de natuur en haar helende werking ervoer ik in een moeilijke periode van mijn leven tijdens een reis alleen in de bossen van Zweden. Ik deed een opleiding permacultuur en in diezelfde tijd werd er iemand gevraagd om een permacultuurtuin op te zetten, hier vlakbij. Die tuin is er nog: Tuinderij De Veldhof.'

VERWEZENLIJKEN VAN EEN DROOM

Louise: 'Zelf wilde ik steeds meer vanuit energie en intentie leven. Zo had ik in 2016 een droom, eigenlijk mijn eerste creatiekracht. Ik droomde van

SR

Loop
over

Door
boom
een k
van c
voor
geïns
pass
een k
obse
welov
bij de
pass
Ik de
graag
(vrijw
work

een community die helemaal zelfvoorzienend zou leven, in balans met de natuur op een perceel van 10 hectare.

Toen kwam dit terrein in beeld. Frans vertelde de eigenaren van dit landgoed over zijn droom om een retraitetuin aan te leggen. Zij zeiden: 'Waarom doe je het niet op ons landgoed?' Maar Frans durfde eerst de stap niet te zetten.

Ik wilde het perceel wel zien. We zijn met de eigenaren een ronde over het perceel gaan lopen. Ze stelden de vraag: 'Wat zou jij hier willen doen?' Ja, dat is dus dit. Ik zag dat ik hier aan de slag kon met mijn droom. De enorme paardenkastanje met een gigantische lange schommel erin gaf misschien wel de doorslag voor mij. Ik werd er verliefd op en wilde hier mijn droom verwezenlijken en een community oprichten.

Van de eigenaren van de Nieuwe Aarde kregen we de vrije hand. Samen met Frans ben ik toen het terrein opgegaan, om rond te kijken en vooral te voelen waar we iets moesten doen. Als het gaat om de plek waar we bomen moesten planten, als ook om de plek waar de kas en een vijver moesten komen. We zijn toen gaan tekenen en dat zijn we uit gaan werken.

Hier met een groep mensen in een community wonen en leven is niet gelukt. Die droom is letterlijk in elkaar gestort. Het bleek niet te doen om als groep echt op elkaar afgestemd te blijven. Je zou kunnen zeggen dat het geknapt is op ego. Het

blijkt dat dit vaak de reden is waarop community's uiteenvallen. Onze huidige 'community' leeft meer vanuit het hart en minder vanuit ego.

“
*Ik geloof
in leven van
overvloed*

HET VOEDSELBOS ALS INSPIRATIEPROJECT

Ik geloof in leven van overvloed. We zijn niet bezig met het voedselbos als verdienmodel. We verkopen geen voedsel, maar we delen onze kennis en vragen daar donaties voor. Mensen die onze stichting een warm hart toedragen, kunnen

ons steunen door donateur te worden. Daarnaast komen er hier ook andere mensen hun kennis delen die binnen de filosofie van de stichting past.

We zijn liever een inspiratieproject dan een verdientuin. Laat mensen maar komen kijken hoe je anders om kunt gaan met dieren en planten. Hoe je in vertrouwen met de natuur kunt leven.

Daar is een andere manier van denken voor nodig. Zolang wij bezig zijn met het produceren en kopen van dingen die we boven de natuur stellen, blijven we een probleem houden. Dat is ook de reden dat we hier het liefst dingen uitruilen. Onze vaste vrijwilligers krijgen van ons bijvoorbeeld toegang tot alle workshops die hier gegeven worden. Dat is dan onze vergoeding.

COMMUNITY VAN VRIJWILLIGERS

We hebben een diverse groep van zo'n twintig vrijwilligers; er zit een boer, een jurist, een notaris en een muziklerares tussen, om maar wat te noemen. Iedereen doet waar hij of zij goed in is. Voor ons is de ideale vrijwilliger degene die het voor zichzelf doet, vanuit zijn/haar hart. Zo hebben we Wim. Wim is een bouwer die elke morgen checkt of dat wat hij doet nog leuk is. Een typisch voorbeeld van iemand die werkt vanuit zijn hart. Dat is wat we hier zoeken. Op zaterdag hebben we een meewerkdag. Dan doen we de klussen die echt moeten gebeuren.

DE NATUUR VOLGEN

Naast dat we werken op basis van energie en balans zoeken, volgen we vooral de natuur. Als er overvloed is, conserveren we door bijvoorbeeld te wekken of maken we gedroogd snoepgoed voor kinderen. Sowieso is het mooi om kinderen te leren wat goed is voor deze aarde. Ooit hadden we hier een schoolklasje;

er werd aan takken getrokken en er gingen dingen stuk. Toen heb ik de kinderen verteld dat we kunnen eten van de bomen en dat ze belangrijk zijn voor onze zuurstof. We maakten pannenkoeken en limonade van vlierbloesem. Ze zagen voor het eerst dat er iets uit een bos gehaald kan worden wat eetbaar en lekker is. De kinderen bedankten daarna de bomen met een knuffel. Dat was mooi om te zien.

“*Mensen
werken hier
vanuit hun
hart*”

Dit is ook precies wat we met De Nieuwe Aarde willen; mensen weer leren om de natuur te koesteren. Alleen door goed voor de aarde te zorgen, kunnen we er van maken wat het ooit was; een mooi huis om in te wonen.'

